

Лук'яненко Віктор Олександрович
Науковий керівник – канд. філос. наук, доц. Варипаєв О.М.
Державний біотехнологічний університет

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ МЕНЕДЖМЕНТУ І АДМІНІСТРУВАННЯ В СУЧАСНОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Сучасне суспільство визначається стрімкими змінами та швидким розвитком технологій. У такому контексті важливим елементом успіху для майбутніх фахівців стає не лише професійна експертиза, але й здатність ефективно спілкуватися та вирішувати конфлікти в колективі. Комунікація є необхідною складовою професійної компетенції, що визначає успішність у роботі та розвиток кар'єри.

Комунікаційні навички включають у себе не лише здатність висловлювати свої думки чітко та лаконічно, але й слухати інших, розуміти їхні потреби та точки зору. Майбутні фахівці повинні володіти навичками вербальної та невербальної комунікації, вміти ефективно взаємодіяти як у групах, так і на індивідуальному рівні. Комунікація також включає у себе культурну компетентність, адже сучасні команди та колективи є різноманітними з погляду культур, мов та соціальних поглядів. Сучасний менеджмент і адміністрування стикаються з рядом викликів та проблем, які вимагають від фахівців високого рівня компетентності. До найбільш актуальних проблем можна віднести стрімку зміну технологій, нестабільність економічної ситуації, конкуренцію на ринках, етичні питання та необхідність управління різноманітністю в колективі.

Ефективна комунікація є ключовим інструментом вирішення багатьох проблем, з якими стикаються менеджери та адміністратори. Вона сприяє побудові довіри в колективі, дозволяє ефективно керувати конфліктами та вирішувати завдання в умовах невизначеності. Комунікативні навички сприяють створенню позитивного робочого середовища та сприяють підвищенню продуктивності команди.

Міжкультурна комунікація – «це процес спілкування та взаємодії, яка відбувається між представниками різних культур чи культурних спільнот». Термін та визначення запропоновані американським антропологом Едвардом Голлом, який розробляв програми підготовки слухачів Інституту зовнішньополітичної служби (Foreign Service Institute) при Державному департаменті США для праці закордоном з урахуванням культурних традицій певної країни перебування. Висновок полягав у тому, що фахівців-міжнародників необхідно навчати не лише іноземній мові, але й традиціям, звичаям, особливостям повсякденної культури, при цьому провідником до розуміння цієї культури (між тим й політкультури, бізнескультури й таке інше) безумовно вважається іноземна мова. Визначальним інституціонально-економічним фактором розвитку держави та окремого регіону виступає діяльність підприємств, яка у широкому сенсі являє собою активність,

спрямовану на виробництво товарів та послуг, які задовольняють соціально-економічні та духовні потреби споживачів і виступає джерелом інновацій.

В науковій літературі триває дискусія з приводу сутності бізнесу та підприємництва. При цьому одна група науковців вважає підприємництво та бізнес поняттями ідентичними; інша визначає підприємництво як авангардну складову бізнесу, яка забезпечує його розвиток та конкурентоспроможність.

В цьому аспекті заслуговує на увагу точка зору закарпатських науковців, які вважають, що бізнес, який здійснюється підприємствами, включає традиційний, соціальний та інноваційний види. При цьому соціальний та інноваційний види бізнесу можуть мати стратегічне змістове наповнення, а стратегічна функція належить саме підприємництву. Іншими словами, саме підприємництво повинно стати рушійною силою діяльності будь-якого підприємства, провідним елементом бізнесової активності, і це забезпечить умови для його стратегічного розвитку. У сучасному суспільстві, де зміни стали нормою, а не винятком, фахівці повинні розвивати не лише технічні навички, але й здатність ефективно комунікувати. Комунікація виступає не лише інструментом передачі інформації, але і засобом побудови стосунків, вирішення конфліктів та досягнення спільних цілей. Водночас, управління в сучасних умовах вимагає від фахівців розуміння актуальних проблем та використання стратегій для їх вирішення.

Можна виділити наступні проблеми менеджменту і адміністрування в сучасному суспільстві. По-перше – бізнес, орієнтований на одержання прибутку. На жаль, економічна ситуація в нашій країні породжує зацикленість на грошах, нестачу творчого підходу. Звичайно, є менеджери, які прагнуть покращити управлінську методу, правда, у рамках своїх можливостей. Тому важливим є навчання управлінців, застосування нових методів управлінської освіти, підвищення кваліфікації топ-менеджерів. Зумовлено це тим, що рівень освіти і знань керівників даної ланки сьогодні в середньому є нижчим від рівня знань їх підлеглих, які, в основному, мають професійну освіту. По-друге – ігнорування інтересів споживачів. Наша країна ще не доросла до максимальної орієнтації на клієнта. У нас основне завдання на даному етапі розвитку – вижити за всяку ціну. Необхідно пам'ятати, що вижити можна тільки завдяки клієнтам, оскільки в кінцевому рахунку бізнес існує для клієнтів, а не для керівництва. Якщо дотримуватись цього правила, то й збагачення стане логічним наслідком такої діяльності, що зорієнтована на інтереси споживача.

По-третє, це конкуренція. Ми можемо спостерігати, як у цілих галузях бізнесу виникають складності через те, що люди знищують один одного і не вміють співпрацювати. Особливо, якщо галузь висококонкурентна. Поняття конкуренції саме по собі жорстке і передбачає вигреш за рахунок програшу іншого, але ж у конкуренції також можливий варіант «виграю я – виграє інший».

Загалом, важливо розуміти, що успішний бізнес та ефективно управління потребують не лише економічного підходу, але й врахування соціальних

аспектів та творчого мислення. Уміння комунікувати і вирішувати проблеми, сприймати інтереси клієнтів, а також ефективно конкурувати у галузі — це ключові елементи успішного управління в сучасному суспільстві.